

Sygn. akt X K 953/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 r. sprawy przeciwko:

R. H. (1), synowi J. i K. z domu K., urodzonemu (...) w G.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 08 sierpnia 2016 roku w G. znajdując się w stanie nietrzeźwości, co zostało potwierdzone badaniem urządzeniem D. 6510, gdzie uzyskano wynik: I badanie: 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, dwukrotnym badaniem urządzeniem Alkometr A 2.0, gdzie uzyskano wyniki: I badanie: 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie: 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. oskarżonego R. H. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w punkcie III wyroku zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od 08 sierpnia 2016 r. do 21 marca 2017 r.

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby;

VI. na podstawie art. 43 a § 2 k.k., orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych;

VII. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych oraz opłatą w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych.

Sygn. akt X K 953/16

UZASADNIENIE

W dniu 08 sierpnia 2016 roku R. H. (1) ok. godz. 17, po zakończeniu pracy udał się na obiad. Po posiłku spotkał swojego znajomego, z którym spożywał alkohol w postaci piwa i wódki. Następnie oskarżony poszedł pod budynek

(...) w G. i o godz. 18:25 wsiadł do samochodu marki D. (...) na miejscu kierowcy. Cofając, uderzył prawą tylną stroną pojazdu w stojący samochód dostawczy marki M., po czym próbował odjechać, lecz początkowo nie udawało mu się i podczas manewrowania powodował większe uszkodzenia pojazdów. Po chwili R. H. (1) odjechał z miejsca zdarzenia i zaparkował za budynkiem (...) pomiędzy drzewami. Oskarżony wysiadł z samochodu, udał się na miejsce, w którym doszło do kolizji i zaczął zbierać rozbite elementy pojazdu. O godz. 18:51 wrócił do samochodu marki D. (...) i ponownie usiadł na miejscu kierowcy.

Około godz. 18:50 K. R., bezpośredni świadek zdarzenia, poinformowała Policję o zaistniałej sytuacji. Po przybyciu na miejsce, funkcjonariusze Policji zastali oskarżonego, który siedział w samochodzie marki D. (...). W pojeździe stwierdzili uszkodzenia w postaci rys prawego tyłu karoserii, nadkola z błotnikiem oraz wybitą szybę, natomiast w samochodzie dostawczym uszkodzony był prawy tył przyczepy. Z uwagi na fakt, że podczas interwencji funkcjonariusze powzięli podejrzenie, iż oskarżony może znajdować się w stanie po spożyciu alkoholu, przeprowadzili kontrolę stanu trzeźwości mężczyzny urządzeniem marki D. (...) z wynikiem 0,45b mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie udali się z oskarżonym do KP II w G., gdzie został on ponownie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem pomiarowym marki A. (...).²⁰, gdzie badanie przeprowadzone o godz. 19:20 wykazało 0,68 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugie, przeprowadzone o godz. 20:00-0,70 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

R. H. (1) posiadał uprawnienia do kierowania pojazdem, wobec czego jego prawo jazdy zostało zatrzymane za pokwitowaniem. Pojazd, którym kierował oskarżony został natomiast zabezpieczony na terenie (...) przez w/w. za oświadczeniem.

/Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k 26-27

zeznania K. R. k. 13-14, k. 84

zeznania P. B. k. 19-20, k. 83-84

protokół odtworzenia utrwalonych zapisów k. 39/

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, że idąc w stronę Mostu S. na ul. (...) w G. spotkał swojego kolegę P., którego poprosił, aby odwiózł go do domu samochodem. Wskazał, że znajomy zgodził się i usiadł na miejscu kierowcy, natomiast oskarżony na miejscu pasażera. Dodał, że kolega cofając samochodem, uderzył w przyczepę samochodu dostawczego, odjechał i zaparkował 100 metrów dalej, po czym wysiadł z pojazdu, powiedział, że idzie po napój do sklepu i nie wrócił. Konsekwentnie podkreślał, iż to jego znajomy jest sprawcą kolizji.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 26-27, k. 83/

R. H. (1) ma wykształcenie podstawowe. Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony jest pracownikiem (...) w G. i z tego tytułu otrzymuje dochód w wysokości 1800 zł. miesięcznie. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był uprzednio karany.

/Dowód: dane osobopoznawcze k. 25-26

dane o karalności k. 61a/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. R.. Były one spójne, logiczne i znalazły odzwierciedlenie w utrwalonym na płycie T. (...) + R zapisie monitoringu z dnia 08 sierpnia 2016 roku z ul. (...) w G.. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i nie miała powodu, aby zeznawać niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy. Dokładnie opisała ona przebieg zdarzenia, który widziała z okna swojego domu, a także godziny, w których miało ono miejsce.

Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiary zeznaniom. P. B.. Były one bowiem zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek zeznała, iż na miejscu zdarzenia zastała wyłącznie oskarżonego R. H. (1), przebywającego w pojeździe, którego silnik był jeszcze ciepły, a także dwa pojazdy, których uszkodzenia wskazywały, iż brały one udział w kolizji. Fakt ten jednak nie był kwestionowany przez oskarżonego, który zaprzeczał jedynie, aby to on prowadził samochód.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w zakresie, w jakim wskazał, że w dniu 08 sierpnia spożywał alkohol, gdyż okoliczność ta została potwierdzona przeprowadzonym badaniem trzeźwości oskarżonego. Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego co do tego, że był on jedynie pasażerem pojazdu, który brał udział w kolizji, a sprawcą jest jego kolega. Oskarżony nie potrafił bowiem podać żadnych danych swojego znajomego, który miał być jego zdaniem sprawcą. Dodał, iż często widywał mężczyznę i zobowiązał się do ustalenia adresu jego zamieszkania, czego jednak nigdy nie uczynił. Wyjaśnienia oskarżonego są także sprzeczne z zeznaniami K. R., która widziała, jak oskarżony prowadził samochód.

Sąd uznał za wiarygodny dowód z oględzin płyty T. (...) + R. Z odtworzonego, zapisanego na płycie pliku filmowego jednoznacznie wynika, że w dniu 08 sierpnia 2016 roku o godz. 18:25 w G. do samochodu marki D. (...) na miejsce kierowcy wsiada R. H. (1), po czym rusza i uderza w stojący samochód dostawczy marki M..

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania autentyczności dokumentów w postaci danych o karalności, danych osobopoznawczych, protokołów, a także zdjęć załączonych do akt niniejszej sprawy.

Analiza poczynionych powyżej ustaleń uzasadnia przyjęcie stanowiska, że oskarżony R. H. (1) wyczerpał znamiona czynu z art. 178 a § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, odpowiedzialność karną ponosi osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Za tak opisany czyn na gruncie powołanego przepisu sprawcy wymierzyć można grzywnę, karę ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Definicję stanu nietrzeźwości zawiera natomiast art. 115 § 16 k.k., zgodnie z którym zachodzi on wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W przedmiotowej sprawie, co ustalono w sposób bezsporny, oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, którego wartość wynosiła podczas pierwszego pomiaru 0,45 mg/dm³ w wydychanym powietrzu, podczas drugiego pomiaru 0,69 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 0,70 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo, jak i вина oskarżonego nie budzą wątpliwości. Oskarżony, jak potwierdził w swoich wyjaśnieniach, doskonale wiedział, iż znajduje się pod wpływem alkoholu, a pomimo to postanowił rozpocząć jazdę samochodem. Jednocześnie nie był zmuszony żadnymi nadzwyczajnymi okolicznościami do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Należy zauważyć, że oskarżony jest osobą dojrzałą, która z racji wieku jest zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W takim stanie rzeczy zasadne było stwierdzenie, iż oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występku z art. 178 a § 1 k.k.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, sąd wziął pod uwagę, że zachowanie oskarżonego godziło w bezpieczeństwo ruchu drogowego, a zatem w bezpieczeństwo życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego, którzy mają prawo oczekiwać, że inne osoby poruszające się po drodze zachowują się zgodnie z obowiązującymi przepisami i w sposób racjonalny. Dostrzec również należy, że oskarżony prowadził pojazd w stanie wyraźnej nietrzeźwości, przekraczającej ustawowy próg statuujący ten stan, a stężenie alkoholu w jego organizmie systematycznie rosło. Godzi się jednak zauważyć, że oskarżony swoim zachowaniem spowodował szkody materialne, jednak jej rozmiary nie były znaczne.

Rozważając kwestię kary dla R. H. (1) za tak opisany czyn, Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k.

Sąd jako okoliczność obciążającą przyjął fakt, iż zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się z winy umyślnej, tym samym w pełni świadomie złamał obowiązujący porządek prawny, a ponadto prowadząc samochód, doprowadził do kolizji. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał brak uprzedniej karalności, co uzasadnia przyjęcie, że naruszenie przez niego porządku prawnego miało charakter incydentalny.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu R. H. (1) kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą i spełniającą swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara jest również proporcjonalna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

Mając na względzie okoliczności całego zdarzenia, osobę oskarżonego, jego warunki i właściwości osobiste, a także okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną oskarżonego, Sąd przyjął pozytywną prognozę kryminologiczną i na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu R. H. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

W ocenie Sądu, mimo niewykonywania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w warunkach zamkniętego zakładu karnego, w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie powróci do przestępstwa. Należy zauważyć, że stosunkowo długi okres próby wynoszący 3 lata pozwoli odstraszyć oskarżonego od popełnienia przestępstw, a także pozwoli zweryfikować założoną prognozę kryminologiczną.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od 08 sierpnia 2016 roku. Sąd wyznaczył najkrótszy możliwy okres trwania powyższego środka karnego, gdyż zdaniem Sądu będzie on wystarczający, spełni zarazem swoje funkcje represyjne, a także pozwoli uniknąć popełnienia podobnych czynów przez sprawcę w przyszłości.

Nadto, na mocy art. 72 § 1 pkt 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby, co dodatkowo wzmocni wychowawcze i poprawcze cele wymierzonej kary.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł. Biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, warunki osobiste i majątkowe oskarżonego, który osiąga dochód w wysokości 1800 zł miesięcznie, Sąd zdecydował się orzec najniższą możliwą do orzeczenia wysokość tego środka karnego, którego orzeczenie na kanwie przywołanego przepisu jest obligatoryjne w przypadku skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178 a § 1 k.k.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, Sąd obciążył go tymi kosztami i wymierzył mu opłatę zgodnie z obowiązującymi przepisami.